

திராவிடநாடு

மலர் 11.

21-6-53

இதழ் 51

★ ஒரு பயணம் ★

உல்லாசத்துக்கல்லி—சிந்தனைக்கு

[அண்ணல்]

‘அலைகள் எவ்வளவு அழகாக மோதி விளையாடுகின்றன?’

‘ஆம்! மனித உள்ளத்தில் எழும் பித்துள்ளும் ஆசைகளை நினைவுட்டு கின்றன!’

‘கடலை முத்தமிடத் துடிப்பது போல வளைந்து நிற்கும் தென்னை மரங்களைப்பார!’

‘இன்ப வாழ்க்கையை எட்டி உட்போராடும் ஏழைகளைப்போலிருக்கின்றன’

‘சின்னஞ் சிறு குழிசைகளுக்கு முன் உலர்ந்துகிடக்கும் மீன் வகைகள், அப்பப்பா! எவ்வளவு!’

‘குழிசைக்குள் ‘அம்மா சோச்சி’ என்று அலறி ஓய்ந்து உறங்கும் குழந்தைகளை நினைவுட்டுகின்றன.’

*

அண்மையில் நானும் என் நண்பர்களும், கோவளம் எனும் சிற்றூருக்குச் சென்றிருந்தோம். இந்திய உபகண்டத்தில் ஏழு லட்சம் சிற்றூர்களிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறதல்லவா? அந்த எண்ணிக்கைக்குள், அகப்பட்டதுதான், அந்தக் கிராமமும். சிங்காசச் சென்னைக்கு இருபது மைல் தெற்கில், கடலோரத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அந்த ஊருக்குச் செல்லவேண்டுமானால், சிறு உப்பங்கழி யொன்றைப் படகு மூலம் கடந்து, இரண்டுமைல்கள் நடந்தே போகவேண்டும். காரோ, வண்டியோ, கைகிளோ, ஏதுவும் துழைய முடியாது! ஊருக்குள் சென்றாலோ, ஒரே மணல் காடு. எனினும் அங்கே சுமார் இருநூறு வீடுகளிருக்கின்றன. வீடுகள் என்று சொன்னேன்?—தவறு, தவறு! அந்தப் பெயருக்கு அருகதையுள்ள வயையாக இருப்பவை, ஒன்றிரண்டு தான். ஏனையவை யெல்லாம், தென்னை ஒலையால் வேயப்பட்ட சிறு சிறுப் பொந்துகள். அந்தப் பொந்துகளுக்குள் லே உயிர் வாழும், செம்படவர்கள்! உயிரைத் திரைமாக மதித்து, கொந்தளிக் கும் கடலில் சுட்டுமாடுமேயி கண்ட காணாமல் சென்று திரும்பும் காட்சி. இந்தக் காட்சிகளைக் கண்ட, என் நண்பர்களில் ஒருவர், சிந்தனையிலாழ்ந்தார்.

‘என்ன நண்பரே! என்ன பல மாண யோசனை?’ என்றேன். ‘அதோ பாருங்கள்! கடலைக்களைத் தாண்டி ஓர் வெளிச்சம் மின்னி மறைவது தெரிகிறதா?’ என்று கேட்டார். அவர் காட்டிய வட திசையைப் பார்த்தேன்! மினுக்கினுக்கென்று ஒரு ஒளி, வெகு தொலைவில், விசி மறைவது தெரிந்தது. இருட்டுச் சூழ்ச்சூழ அந்த ஒளி, நன்றாகத் தெரிய ஆரம்பித்தது.

‘அழகாயிருக்கிறதே?’

‘அழகா’ அது கூறும் அர்த்தத்தைக் கவனித்துக்கொள்ளுங்கள்’

‘விளக்கொளியில் என்ன விளக்கம் தென்படும்?’

‘ஒன்றும் தென்படவில்லையா? உற்றுப் பாருங்கள்!’

‘ஒளி விசி விசி மறைகிறது! வேறென்ன தெரிகிறது?’

‘அந்த ஒளி, எங்கேயிருந்து வருகிறது தெரியுமோ?’

‘தெரியவில்லையே!’

‘சென்னையிலிருக்கும்’ ‘கூட ஹவுஸிலிருந்து வருகிறது’

‘கலங்கரை விளக்கமா? அதுவா, இவ்வளவு தூரம் தெரிகிறது!’

‘ஆமாம். அது கூறும் விளக்கத்தைச் சிந்தியுங்கள்’

‘கலங்கரை விளக்கம் — என்ன விளக்கும்?—என்றேன்.

‘அது, எங்கேயிருக்கிறது?’—என்றார். ‘சென்னையிலே!’ என்றேன். ‘நாம் எங்கேயிருக்கிறோம்?’ என்று கேட்டார். ‘கோவளத்தில்!’ என்று பதிலளித்தேன்.

‘கோவளத்தில் என்ன இருக்கிறது?’—‘இருட்டு!’ ‘சென்னையிலே!’—‘ஒளிவெள்ளம்!’ ‘இப்போதாவது அது கூறும் விளக்கம் தெரிகிறதா?’ என்றார்.

*

நண்பரின் வார்த்தைகள் சிந்தனையைக் கிளறின! சென்னையும், இந்தச் சிற்றூருக்குமிடையில் இருப்பது—இருபதே மைல்கள்தான். ஆனால், இரண்டிற்குமுள்ள, வித்தியாசம்? இருபதினாயிரம் மையிலுக்குமேல்லவா, தென்படுகின்றன! இருட்டுச் சூழ்ந்த இந்த கிராமம் எங்கே? ஒளிமயமான பட்டினம் எங்கே! என்ன எண்ணினேன். நாகரீகத்தின் சின்னங்கள் மிதக்கும் சென்னையும், பரம்பரை நிலை மாறாத இச் சிற்றூருக்குமிடையிலிருக்கும் தூரம், எவ்வளவு? மைல்கணக்கிலா, சொல்லமுடியும்! ஏழைமையில் நெளிந்தபடி ‘காலண’வுக்கு ஏங்கி ஓடிவரும் இந்த ஏழை மக்கள் எங்கே? உல்லாசமான வாழ்வில் திளைக்கும் உயரப்பர்களின் மாடமாளிகைகள் எங்கே! மினுக்காகக் கடலைக் கடக்கும் வாழ்முடியாதவர்களுக்கும், அந்த மீன் வகைகளைச் சுவையாகக் சமைத்து வைக்க அதில் ருசியில்லை யென்று ஏகம் எஜமான் எங்கே! என்ற, எண்ணலானேன்.

இந்த இரண்டு இடங்களுக்கு மிடையே யிருக்கும் மேடு பள்ளங்கள் என் மனதைத் தாக்கின. கோவள ண்டிகளாய் உலவும், இந்த ஏழை மக்களின் நிலையில், எத்தனை கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள்? ‘கோவளம்’ போல நாகரீகத்தின் சின்னம் பரவாத கிராமங்கள் எத்தனை லட்சமிருக்கின்றன! அந்தக் கிராமங்களில், தினசரி வாழ்க்கையை நடத்தத் துடித்துப் போராடும் ஜனக்கூட்டம் எங்கே?

‘கலங்கரை விளக்கத்தை இப்போது பார்த்தேன்—இந்தக் கிராமத்தை நோக்கி, அது, கேலி பேசுவது போலிருந்தது!’

*

இருட்டுக்குள் தட்டுத் தடுமாறி திரும்பிக் கொண்டிருந்தோம்—பயங்கரமாயிருந்தது. பயத்தைப்

பேச்சுக் குரலால், குறைத்துக் கொள்ளலாமல்லவா? நண்பரைப் பார்த்துக் கேட்டேன்.

‘ஒரே மனலாயிருக்கிறதே! இவ் குள்ள ஜனங்கள், தமக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை எங்கே தேடுவார்கள்?’

‘வெளியூரிலிருந்து வாங்கி வருகிறார்கள்!’

‘அதுசரி—ஆனால்...?’

‘என்ன?’, என்றார் நண்பர்

‘இந்த மக்கள் இப்படியே இருந்து விட வேண்டியதுதான்? இவர்களுக்கு விமோசனம் ஏற்பட வேண்டாமா?’ என்றேன். என் நண்பரின் குரல் கனத்தது! ‘முடனும் கூறான்! மூர்க்கனும்! மறுக்கான்! இவர்களை யெல்லாம், முன்னேற்றப்பாதையில் நடக்கச் செய்ய வேண்டும்—அப்போதுதான், உண்மை விடுதலையைக் காண முடியும்! இவர்களது வாழ்வில், எல்லாத் துறைகளிலும் அறிவொளி விசப்பாடுபட வேண்டும். இதைப் போன்ற ‘கோவளங்கள்’ திருத்தி அமைக்கப்பட்டால் தான், ஒரு நாட்டின் இன்பவாழ்வு, தவங்கும்’, என்ற ஆர்வத்தோடு சொன்னார். இதற்குள், உப்பங்கழிக் கருகில் வந்து விட்டோம். எங்களை எதிர்பார்த்த வண்ணம், படகோட்டி, காத்திருந்தார்—‘அப்பா! தினசரி, உனக்கு எவ்வளவு கூலிகிடைக்கும்?’ என்றேன், நான்.

‘நாலணவிலிருந்து எட்டணவரை கிடைக்குது, சாமி!’ என்றார். ஒரு நாள் முழுமையும் உழைத்தால் பெறும் ஊதியத்தின் எல்லை, எட்டணு! படகோட்டியின் பதில், என்னையும் என் நண்பர்களையும் திடுக்கிட வைத்தது. எங்கள் குழுவில், கதருடை அணிந்த நண்பரும் இருந்தார்—அவரைப் பார்த்தேன். ‘பரிதாபமாயிருக்கிறது’, என்றார். படகோட்டிக்கு படிக்கவும் தெரியாது! உலகின் விசித்திரங்களைக் கண்டது கிடையாது! ‘நண்பரே! இவரது குலத்தொழிலிலேயே, இவரது சந்ததியும் மூழ்கி மாளவேண்டுமென்கிறேன், நமது முதலமைச்சர், ஆச்சாரியார்!’ என்று, தேசிய நண்பரைக் கேட்டேன். ‘ஐயோ! ஆச்சாரியார் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லட்டும். இந்தச் சரபக்கேடு, இந்தப் படகோட்டியோடு முடிந்து போய் விட்டதும்—இவனது சந்ததியையும் ‘தொடரவேண்டாம்’, என்று அவருக்கு உரித்தான நடை யில், ஆவேசத்தோடு, கூறினார்.

‘நானும் என் நண்பரும், சிரித்துக் கொண்டோம்—படகு, கரை சேர்ந்தது.

காரில் உட்கார்த்தோம்! சேறும் சுகதியும் சுற்றியுள்ள அந்த மணல் வெளியைத் ‘தாண்டிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது, எங்கள் கார். நொடித்த விழுமோ, என்ற அஞ்சக்கூடிய சின்னத்தோ குறுகுப்

பாதை வழியோ. இருட்டுகையால் மூடப்பட்டிருக்கிறதது. என் நண்பர், கூறினார்.

‘வினோபாவை வய அழைத்து வ வேண்டும். இங்கு’ என்றார்.

‘பூமிதானய்க்குத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன், அந்தப் புனிதரைத் தான் குறிப்பிட்டார்.

‘ஏன்?’, என்றார் ‘காங்கிரஸ்’ நண்பர்.

‘இந்த மணல் வெளியில் பெரும் பாசத்தை அவிரிடம் ‘தானம்’ செய்யத்தான்’, என்றார்.

அவருடைய வார்த்தையில் கேலி கொனித்தது! ஆனால், அதில் கலந்திருந்த வேதனையின் அளவும் தெரிந்தது!

*

கோவளம்—படகோட்டி—இருள்—ஒளி—இவை, இன்றைய சமுதாயத்தின் சின்னங்கள்.

இந்த நிலையில், மூடப்பட்டிருக்கும் மக்களே பெரும்பாலாயிருக்கிறார்கள்.

இந்த மக்களுக்கும் சேர்த்துத் தான், ‘சுயராஜ்யம்’ வந்தது.

இந்தச் சிற்றூரில் வாழும் மக்களையும் நம்மையும். சின்னஞ்சிறு உப்பங்கழியொன்று பிரித்தாலும், அவர்களும் நாமும் ஒரே தாயின் குழந்தைகள்தான். இந்தச் சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள்தான், அவர்களும். அவர்களது நிலை, இவ்விதம்? ஏழ்மையும்—அறியாமையும்—சூழ்ந்த கடிக்கிற அவர்களை. கோவளத்திலமட்டுமல்ல, நாடு முழுமையும் இந்த நிலையிலுள்ள மக்கள்தான் அதிகம்! நாட்டில், ‘கலங்கரைவிளக்கம்’ உள்ள இடங்கள், மிக மிகக் கொஞ்சம்—இருளில் மூழ்கிய இடங்கள்தான் அதிகம்.

இந்த அதிகமான இடங்களில் விசிக்கும் மிகப்பெரும்பாலான மக்களின் வாழ்க்கையில்தான் ஒரு நாட்டின் பண்பாடும், உயர்வும் இருக்கிறது. ‘நாடு’ எனும் சொல்லை, அவர்களால்தான் உருப்பெறுகிறது.

அதனால்தான், அவர்களது வாழ்க்கை மேம்பாட்டைய வேண்டுமென்பதில், எல்லோரும் சிரத்தை காட்டுகின்றனர். இந்தச் சிரத்தை, ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு எடுத்துமட்டுமல்ல, எல்லா அரசியல் கட்சிக்கும் இருக்கின்றன. இவ்விதம் ‘சிரத்தை’ கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறதே. அரசியல் கட்சிகள், நமது நாட்டில், இயங்கலம் முடியாது.

கட்சிகளின் போக்குகள் கித்தியாசப்பட்டாலும், அவைகள் விரும்புவதாகக் கூறும் ஒருவர்த்தை ‘இந்த மக்களின் வாழ்வில் இன்பம் ஏற்படவேண்டும்’ என்பத்தான்.

இந்த இன்பம் எப்படி ஏற்பட முடியும்?

‘அவரவர் குலத்தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டால், போதும் இன்பமொருகம்’ என்கிறார் ஆச்சாரியார்.

ஆக்காங்கேயிருக்கும் நிலங்களில் சிறித்பாகத்தை ‘தானம்’ பெற்று வெருக்குத் தந்திட்டால் போதுமெனக் கருதுகிற வினோபாவோ.

இருவரும் எக்தியாருடன் கொடுக்கிய தொடர்பு வெக்டும் (6-ம் பக்கம் பார்க)

[குறிப்பு] 21-6-53 [குறியீடு]

கூடாரத்துக்குள்ளே குத்து வெட்டு!

“அன்பர் ஆச்சாரியாருக்கும் எனக்கும் எந்தவிதமான மனக்கூட்போ, கோற்றுமையோ, கொதிப்போ, கொந்தளிப்போ கிடையாது. காங்கிரசின் செல்வாக்கும் பலத்தையும் குறைப்பதன் மூலம் தங்களுக்குப் பலம் தேடிக்கொள்ள விரும்பும் எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் செய்து வரும் குழ்ச்சியே இது. இதனை யாரும் நம்பவேண்டாம். அப்படி ஒருவேளை ஏதாவது பிளவுகள், பிரிவுகள், பிணக்குகள் இருந்தால், காங்கிரஸ் கமிட்டி கூட்டத்தின் வாயிலாகவோ, அல்லது இருவரும் நேரில் சந்தித்துப் பேசும் வாய்ப்புக்கிடத்தாலோ—கிடைக்குப்படி செய்யப்பட்டாலோ, அதன் மூலமாகவோ தீர்க்கக்கொள்ள முடியும்” என்ற இக்கருத்தை அண்மையில் அருப்புக்கோட்டையில் நடைபெற்ற மாநாட்டொன்றில் தேமுர் காமராசர் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்.

உள்ளே நெருப்பு மரிசிறந்து என்பதை வெளியே வரும் புகை தெரிவித்துவிடுவது போன்றது ஆச்சாரியா—காமராசர் பிளவு என்பது அரசியல் வட்டாரங்கள் வெளியிடும் உண்மை. காங்கிரஸ் கூடாரத்துக்குள் எரிந்த நெருப்பு, அதாவது ஆச்சாரியார்—காமராசர் கொதிப்பு, வெளியே புகையாக, அதாவது இருவருக்கு மிடையே பகையாக வெளியே கிளம்பி இருக்கிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்த பரம உண்மையாகும். இதனை மறைக்கப் பார்த்திருந்தால், நண்பர் காமராசர்.

ஆச்சாரியாருக்குக் காமராசருக்கும் இடையே உள்ள பிணவைப்பைப் பண்படுத்தி, அதனால் நாம் (தி. மு. க) அடையடோரும் லாபமோ இழப்போ எதுவும் கிடையாது. அவர்கள் இருவருக்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமை, அவர்களில் ஒருவருக்கு நன்மையையும் இன்னொருவருக்கே கெடுதலையும் விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்கலாம். அல்லது இருவருக்குமே சேர்ந்தாப்போல் நன்மையோ தீமையோ உண்டாக்குவதாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாம், அவர்களுடைய பிணக்கால் அடையக்கூடிய நன்மை என்ன என்பதுதான் நமக்குப் புரியவில்லை. காங்கிரசின் ஒற்றுமையையும் பலத்தையும் குறைப்பதற்காகக் காங்கிரசின் விசேடிகள் செய்யும் பொய்ப் பிரசாரத்தான் இது என்று நண்பர் காமராசர் காரணம் காட்டுகிறார். காங்கிரசின் பலமும் ஒற்றுமையும் அவர்கள் எடுத்துவரும் அரசியல் நடவடிக்கைகளால் தானாகக் குறைந்து வருகிற தென்பது மறைக்கமுடியாத மலைபோன்ற உண்மை. அதுவுமன்றிக் காங்கிரசின் பலத்தைக்குறைக்க காங்கிரசுக்குள்ளேயே ஏராளமானவர்களுக்கு இருக்கின்றன. அதற்கு நாம் (எதிர்க்கட்சிகள்) தேவையில்லை. இமயமலைச் சாரலிலிருந்து கன்னியாகுமரிக் கடற்கரைவரையில் காங்கிரசை எதிர்க்கும் சக்தி, காங்கிரசுக்குள்ளேயே வளர்ந்து வருகிறது. இதனை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாம் செய்யவேண்டிய அவசியமோ நிர்ப்பந்தமோ இல்லை.

இன்றைய காங்கிரசின் ஆட்சி முறை, நாட்டுக்கு நன்மை பயப்பதற்குப் பதில், கெடுதல்களை அதிகம்

செய்வதாக உள்ளது என்று நாம் மக்களுக்குக் கூறுகிறோம். ஏதாவது நல்ல காரியம் செய்கால் அதனை வரவேற்கிறோம்—பொதுமக்களிடமும் கூறுகிறோம். இரண்டையும் பொதுமக்கள் கேட்கிறார்கள். நல்லது கெட்டது இரண்டையும் எடைபோட்டுப்பார்க்கும் பொறுப்புப் பொதுமக்களுடையது. நல்லது அதிகமாக இருந்தால் வரவேற்பார்கள். கெட்டது அதிகமாக இருந்தால் வெறுப்பார்கள்.

நாம், நல்லது கெட்டது இரண்டையும் கூறி, எது அதிகம் என்று கேட்டுத் தீர்ப்புக் கூறும் நிலையிலுள்ள ஒரு ரீதியினைப் போன்றவர்கள். பொதுமக்களோ நல்லதையும் கெட்டதையும் சீர்தூக்கிப்பார்த்து முடிவுகூறும் பஞ்சாயத்தார் (Jury) போன்றவர்கள். பொது மக்களுக்குத் தான் எந்தக்கட்சி நல்லது செய்கிறது, எந்தக்கட்சி கெடுதல் விளைவிக்கிறது என்று அறியவும், நல்லது செய்கின்ற கட்சியை ஆதரிக்கவும் கெடுதல் செய்கின்ற கட்சியை வெறுக்கவுமான நிலைமை ஏற்படுமே யொழிய, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நமக்கு ஏன் அந்த நிலைமை ஏற்படப் போகிறது.

ஒரு கட்சி, இன்னொரு கட்சிக்கு எதிராக உள்ளது என்றால், அது, தனக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறதே என்ற ஒரு காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு, அது செய்யும் நல்ல காரியங்களைக்கூடக் குறை கூறுமளவுக்குக் குறைமதி படைத்தவர்கள் நாம். அல்ல என்பதை, நம்மைப்பற்றித் தவறான கருத்தோடு கணிதம் (சோதிதம்) வகுக்கும் காமராசர் போன்றார் கவனிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், ஒரு கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சி என்பது அந்தக் கட்சியைத் தாழ்த்துவதையே தொழிலாகக் கொண்டுள்ளது என்றெண்ணும் குறைமதி படைத்தோரே அரசியல் தலைவர்களாகவும் அதனை ஆட்டிப் படைப்பவர்களாகவும் உள்ள நிலைமை இங்குந் திவேறெங்கும் காணமுடியாது. வேறு நாடுகளில் எல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு நல்ல மதிப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கிலாந்திலுள்ள பாராளுமன்றத்தில் இருக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அரசாங்கமே சம்பளம் கொடுக்கிறது. அந்த அளவுக்கு எதிர்க்கட்சி அங்கேல்லாம் மதிக்கப்படுகிறது—மரியாதையுடன் நடத்தப்படுகிறது. ஆனால் இங்கோ, சட்டசபைகளில் உள்ள எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைக் கண்டால், கிண்டலும், கேலியும், செய்யப்படுகிறது. காரணம், அறியாமையும், அரசியல் அனுபவம் இல்லாமையும் உள்ளவர்களே ஆட்சியை நடத்திச் செல்லும் அதிர்ஷ்டசாலிகளாக ஆகிவிடுகிறார்கள். எனவேதான் இங்கு எதிர்க்கட்சிக்கு மதிப்புக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. வண்டி ஓட்டத்திலும், ஓட்டம் வண்டியிலும் ஏதும் என்பதனை இவர்கள் மறந்து விடுவதால், தாமே என்றென்றும் நிலை பெயராத அடிப்படையோடு கூடியவர்கள்—தம்மை எவரும் அசைக்கவும் முடியாது என்று எண்ணிக் கொண்டு இருந்து விடுகிறார்கள்—இறுமாந்து காரியங்களைச் செய்து கொண்டு போகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களிடம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப் பற்றிய நல்லுணர்வு எங்கனம் எதிர்பார்க்க முடியும்? எதற்கெடுத்தாலும் இதெல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் குழ்ச்சி—எம்மைக் குறை கூறுவதே இவர்களுள் வேலை என்று இலேசாகக் கூறி விடுகிறார்கள்.

அன்பர் ஆச்சாரியாருக்கும் நண்பர் காமராசருக்கும் உள்ளபிளவை, ஏதோ நாமே உண்டாக்கிக் கூறுவதாகக் கூசாமல் கூறுகிறார், தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர். ஆனால் ஆச்சாரியார் தமக்கிருக்கும் எதிர்ப்பை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார். தம்மைப் பதவியிலிருந்து தூக்கி எறியுமளவுக்கு அந்த எதிர்ப்பு வளர்ந்து விட்டதென்பதைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டு விட்டார். அதனாலேயே தமக்கு ஆகாவு தரும்படி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறார் யாரை? தமது கட்சியில் இருப்பவர்களையா? அல்ல! அங்குதான் பகை மூண்டு புகையாகக்கிளம்புகிறதே! ஒருவரை ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்ல ஒரு சாதனம் இருக்கிறதே! அதனைத் துணைபாளாக்க உள்வவர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்

“என்னை ஆதரியங்கள்” என்பதாக.

“அபாஞ்சி” படத்திலே, எல்லோரையும் அழைக்கிறதே ஒரு தாசி, அதேபோல அன்பர் ஆச்சாரியார் அழைக்கிறார்.

காலம் வரும் போதும் என்னைப்போலக் கிடைப்பாரோ! என்று ஜூன் 17-ந்தேதி, பத்திரிகை நிருபர்களைக் கண்டபோது தெரிவிக்கிறார்—“எனக்குப் பின் என்னைவிடச் சிறந்தவா கிடைக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் பேரிலாவது எனக்கு ஆகாவு தருங்கள்” என்று தெரிவித்திருக்கிறார். இவருக்குப் பின், யாரும் கிடைக்க மாட்டார்களாம், இவ்வளவு சிறப்பு மிக்கவராக! தெரிவிக்கிறார்—உண்மை தான்—இவரோடு, ‘சாணக்கிய சூதாப்தம்’ முடிவடைந்துவிடுவது நிச்சயம். ஆகவேதான், ‘தனது கும்பலை நோக்கிக் கூறிடுங்கிறார்—இவர். பத்திரிகை நிருபர்கள் என்றால், யார்? அவரது கூட்டத்தானே! அவர்களை அழைக்கிறார். ‘பத்திரிகைக்காரர்களே! என்னைக் கண்டிக்காதீர்கள். எனக்குப் பின் சிறந்தவனாக யாரும் கிடைக்கமாட்டார்கள்” என்பதாக. அவருக்கு, தன்னுணர்வுதவறாப்பார்த்து, அவ்வளவு துணிவோடு அழைக்கமுடிகிறது!

ஏன் இந்த அழைப்பும் வேண்டு கோளும்? தன்னை எதிர்ப்பவர்கள் யாரும் இல்லை என்பது உண்மையானால், அன்பர் ஆச்சாரியார் ஏன் பத்திரிகை நிருபர்களிடம் தம்மை ஆதரிக்கும்படி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும்? ‘எனக்குப்பின் என்னைவிடத் திறமைசாலி எவரும் காணமுடியாது என்ற நம்பிக்கையின் பேரிலாவது என்னை ஆதரியங்கள்’ என்று ஏன் கெஞ்சிக் கேட்கவேண்டும். கூடாரத்துக்குள்ளேயே குத்து வெட்டுத் தொடங்கிவிட்டால் சமாளிப்பது சிறிது கடினம்தானே! அதனால், அன்பர் ஆச்சாரியார், தம்முடைய பதவியின் உயர்வையும் மதிப்பையும் மறந்து, பத்திரிகை நிருபர்களைக் கெஞ்சிக் கேட்கிறார் தம்மை ஆதரிக்கும்படி.

ஏன் இந்த அவசர அழைப்பை ஆச்சாரியார் விடுகிறார்? கூடாரத்துக்குள்ளே குத்து வெட்டு இல்லை என்றால், ஏன் இந்தக் கொந்தளிப்பு? எதிர்ப்பில்லாத ஒருவர் ஏன் ஆதரிப்பை அணுகவேண்டும்—அழைக்கவேண்டும்?

எதிர்க்கட்சிகளின் பாய்வதன் வாயிலாக தம்மை மறைத்துக் கொள்ள முயலும் நண்பர் காமராசர், இதனை உணர்வேண்டும் என்பது எமது விருப்பம்.

6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கட்டைவண்டிகளால் துக்கு மனிதனை ஓட்டிச் செல்வதும், ஏழைக்கும் பணக்காரனுக்கு மிடையில் ‘மத்யஸ்தம்’ செய்துவைக்க முயலுவதாலும், எங்கனம் கம்யூனிசத்தை எதிர்த்து முறியடிக்க இயலும்?

கம்யூனிசம் என்கிற சொல், சில கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிகளின் போக்கால் மக்கள் மருளுமளவுக்குச் சென்றுவிட்டதெயொழிய, அதன் பொருள் என்ன?

கோவளத்தில் வாழும் ஏழை

இடம் ‘கம்யூனிசம்’ என்றால் மிகு வ — புரியாது விழிப்பார்.

“சோறு வேண்டுமா! நன்றாக நீயும் வாழவேண்டுமா! அதுதான், பொதுவுடைமை” என்று கிளக்கினால், ஆனந்தமிகிழ்ச்சி அடைவர். நாட்டைப் பிடித்திருக்கும் வறுமையையும் ஏழ்மையையும் ஒழித்துக்கட்டுவதென்றால், அதற்கு கம்யூனிசம்” என்று பெயரிடவேண்டும் அந்த ‘லேபிள்’ ஓட்டினால் தான் சாக்கு செல்லும் என்பதல்ல.

மனிதன், மனிதனை வாழுவவர் முயன்றாலும், அவரது முயற்சிகளின் பெயர்தான், கம்யூனிசம்!

ஆனால், அந்த அழகான வார்த்தையை ‘ஷயர்’ என்று உபயோகிக்கிறார்கள்—ஆதிக்கப்படி அகன்று விடுமோ என்ற அச்சம்கொண்ட அமெரிக்கவாதிகள். அதே பொருளைப் பேசுகின்றனர், இங்குள்ள தேசியவாதிகள்.

அதற்கு மாற்றம் மருந்துதான் நான் சொல்வது என் கிறார்—கிளோபா.

‘ஆமாம்! என்வழியும் அதுவே!’ என்று புல்கிறார் ஆச்சாரியார்.

இருவரையும் பாராட்டிப் போற்றுகின்றன, அமெரிக்க எடுகள்.

இருவருமே, நாட்டை ஆளும் கட்சியின் பெரிய தலைவர்கள்.

நாடோ, ‘கோவளம்’ களைத்தாங்கி நல்கிறது—மெலிகிறது—மணல் வெளியாகக் கிடக்கிறது.

அங்கேவாழும் ஏழை, பட்டினத்தைக் கடற்கரையிலிருந்து வீசும் கலங்கரை விளக்கத்தின் ஒளியைத் திசைநிலைகிறான்! இருட்டுக்குள் கிடக்கும் அவனுக்கு தூரத்தே தெரியும் அவ்வொளி, பல ஆசைகளை எழுப்பாமல் இருக்காது, அந்த ஒளியை அவன் எப்போது அடைவது! நாகரிகத்தின் ஒளியில் என்று அவன் குளிப்பது!!

ஆச்சாரியார் அவனது ஆசையை அடைக்க முயல்கிறார்—சட்டத்தின் துணைகொண்டு.

விசேஷம், அவனது ஆவலைத் தடுக்க முயல்கிறார்—சாத்வீகம், பேசியபடி.

இந்திய உபகண்டத்தின் வழி காட்டிகள்!—என்று ஏற்றிப்போற்றுகிறது, அமெரிக்கா.

உபகண்டத்தின் பிரதேசங்களோ, இருட்டில் கிடந்து இன்னலுடன் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்! இன்ப ஒளியில் ஸ்ரமத்தி என்று களிப்படைவது, அவர்கள்!!

சென்னை மாநாடுகள்

ஜூலை 11, 12

சனி—ஞாயிறுகளில்

முதல் நாள்: சீர்திருத்த மாநாடு

தலைவர்: எஸ். வி. விங்கம்

திறப்பாளர்: ஆர். பாலகுருசாமி

கோடியேற்றுபவர்:

இளமருகு பொருட்செல்வி

இரண்டாம் நாள்:

அரசியல் மாநாடு

தலைவர்: சிவ. சண்முகசுந்தரம்

திறப்பாளர்: எஸ். வீரபாகு

மாராட்டில் பொதுச் செயலாளர் சி. என். எ-யும் பிற முன்னணி வீரர்களும் கலந்து கொள்வர்.

கே. எம். கண்ணப்பிரான்

வ. கு. தலைவர்

எ. ஆர். சேஷாசலம்

வ. செயசந்திரன்

செயலாளர்கள்

எ. கண்ணப்பன்

பொருளாளர்

தொண்டர் படை:-

செங்குட்டுவன்

அரசாங்கப் பொருளாதாரம்

[ஏ. இரத்தியாஜ், திருச்சி செயின்ட் ஜோசப்ஸ் கல்லூரிப் பேராசிரியர்]

அரசாங்கக் கடனும், அதன் நன்மைகளும், தீமைகளும்

கையில், பணத்தை வைத்துக் கொண்டு பாங்குகளில் போடவும் பயந்துகொண்டு, தொழில் துறைகளில் ஈடுபடுத்தவும் தைரியமில்லாதவர்களுக்கு அரசாங்கக் கடன் பத்திரங்கள் பணத்தைச் சேமிப்பதற்கு உதவியாயிருக்கின்றன. இம்மாதிரி ஒரு வசதி அவர்களுக்கு இல்லாவிட்டால் அவர்கள் பணத்தைப் பத்திரமாகச் சேமிக்கவே வைத்திருப்பர். அதனால் அவர்களுக்கும் நன்மை இல்லை. நாட்டுக்கும் இலாபமில்லை. ஆனால் அரசாங்கத்துக்கு அவர்கள் கிருப்பிக் கடன் கொடுப்பதால் அந்தப் பணம் நல்லவிதத்தில் நாட்டுக்கு நன்மை ஏற்படும் வழியில் செலவிடப்படும்.

கடன்மூலம் கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டுதான் பிரமாண்டமான பொதுவேலைகளை அரசாங்கம் செய்துமுடிக்க முடிகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் மேட்டூர் அணைபோன்ற திட்டங்களும், அமெரிக்காவில் டென்னஸிப் பள்ளத்தாக்கு நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களும் கடன் உதவியில்லாமல் நிறைவேறியிருக்கமுடியாது.

இந்தியாபோன்ற பொருளாதாரத்தில் பிற்போக்கான நாடுகள் ரயில்வேக்கள், கால்கள்கள், கால்வாய்கள் முதலியவைகள் கடன் வாங்குவதைத் தவிர வேறெந்த விதத்திலும் சாத்தியமாகாது. இன்னும் நம் நாட்டில் புதைந்து கிடக்கும் ஏராளமான இயற்கைச் செல்வத்தை மக்களுக்கு பயன்படும் விதத்தில் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமானால் ஏற்படும் ஏராளமான செலவுக்கும் கடன் வாங்குவதே சிறந்த வழி.

எதிர்பாராத விதமாய்ப் புயல், வெள்ளம் பஞ்சம்போன்ற நாட்டுக்குக் கேடு விளைவிக்கும் காரியங்கள் நிகழும்போது வழக்கமாகக் கிடைக்கும் வருமானம் போதாதாகையால் நிவாரண வேலைகளுக்காகக் கடன் வாங்கித்தான் ஆகவேண்டும்.

ஆனால் கடன் வாங்குவதே தொழிலாக எடுத்ததற்கெல்லாம் அரசாங்கம் கடன் வாங்க முற்பட்டால் அதைத் திருப்பித் தருவது சிரமம். ஒரு தடவை அரசாங்கம் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தருவதில் தயக்கம் ஏற்பட்டால் பின்னர் பொழுதுமே அதன் நாணயம் கெட்டுவிடும். பிறகு அதை நம்பியாரும் கடன் கொடுக்கமாட்டார்கள்.

கடன் வாங்க வசதி ஏற்பட்டு விட்டால் அரசாங்கம் தன் செலவைக் கட்டுப்படுத்தவதற்கு முயற்சியெடுக்க மனம் வராமல் அதிக செலவு செய்ய முற்படும். அது மட்டுமல்ல. நியாயமாகச் செய்யக் கூடிய செலவுகளையே சிக்கனமாகச் செய்யாமல் அநாவசியமாக விரிவாக செய்யவும் தலைப்படும். சில சமயங்களில் கடன் வாங்கக்கூடிய தைரியம் இருப்பதால் தேவைப்படாத காரியங்களை மேற்கொள்ளவும் அரசாங்கத்துக்கு தோன்றலாம்.

வேளிக் கடன்கள்

அரசாங்கம் உள்நாட்டிலேயே கடன் வாங்குவதோடு பிறநாட்டு மக்களிடமிருந்தோ அரசாங்கங்களிடமிருந்தோ கடன் வாங்கமுடியும்.

வேளிக் கடன்களால் நாடுகளுக்கு கிடைக்கே நேச மனப்பான்மைவள உதவியாயிருக்கும். ஆனால் வெளிநாட்டில் அதிக கடன் வாங்கினால் சர்வதேச அரசியல் விவகாரங்களில் கடன் கொடுத்த நாட்டுக்கு எப்

பொழுதுமே கட்டுப்பாட்டிற்குக் வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். இதன் காரணமாகத்தான் அமெரிக்காவிடமிருந்து இந்தியா அதிக கடன் வாங்குவது கண்டிக்கப்படுகிறது.

அந்நிய அரசாங்கங்களிடமிருந்து பணமாகவோ அல்லது பொருளாகவோ கடன்களைப் பெறலாம், இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் போது, ரஷியா, பிரான்ஸ், பிரிட்டன் முதலிய நாடுகள் தங்களுக்குத் தேவைப்பட்ட யுத்த தளவாடங்களைக் கடனாகவே அமெரிக்காவிடமிருந்து பெற்றன. அதுபோலவே பிற்போக்கான பொருளாதாரத்தைக் கொண்ட ஒரு நாடு பிறநாடுகளிடமிருந்து யந்திரசாதனங்களைக் கூடப் பிறகு பணம் தருவதாகச் சொல்லிக் கடனாகப் பெறலாம்.

முக்கியமாகப் பிற்போக்கான நாடுகள் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்காகப் பிறநாட்டு மக்களிடமிருந்தோ அரசாங்கங்களிடமிருந்தோ கடன் வாங்குவதில் தவறில்லை; உள்நாட்டில் போதிய செல்வமில்லாதிருந்து பிறர்கையை எதிர்பார்ப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற காரணத்தால்.

சிலசமயங்களில் இந்தியாபோன்ற நாடுகளில் மக்களிடம் செல்வம் இருந்தும் அவர்கள் பொதுக்காரியங்களில் தங்கள் பணத்தை ஈடுபடுத்த விரும்பவில்லாமையிருக்கலாம். சென்ற நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் ரயில் பாதைகள் போடுவதற்கு எவ்வளவு முயன்றும் இந்தியாவில் பணம் கிடைக்காததால் பிரிட்டனிலேயே தேவையான பணம் முழுவதும் திரட்டவேண்டி இருந்தது.

ஆனால் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காகப் பிறநாடுகளிடமிருந்து கடனையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் நாளடைவில் அது பொருளாதாரத்தில் பிறநாடுகளுக்கு நன்மை அடிமையாக்கிவிடும். பொருளாதாரத்தில் அடிமைத்தனம் என்பது அரசியலில் அடிமையாவதற்கு முதற்படி எனலாம்.

பிறநாடுகளிலிருந்து நாம் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தர வேண்டுமல்லவா? ஒவ்வொரு ஆண்டும் கடன் அச்சுக்காக ஒரு தொகையும் வட்டிக்காக ஒரு தொகையும் நம் நாட்டிலிருந்து வெளிநாட்டுக்குப்போய்க் கொண்டிருந்தால் நம்நாட்டின் செல்வம் நாளடைவில் கரைந்துபோகும். அந்தக் கடனை நம் நாட்டிலேயே அரசாங்கம் பெற்றிருந்தால் நம் நாட்டுச் செல்வம் வெளியே போக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படாது.

கடன் வாங்கும் முறைகள்

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு 10 வருஷமோ அல்லது 20 வருஷமோ என்று குறிப்பிட்டு அதன் முடியில் வட்டியையும் வாங்கிய கடனையும் திருப்பித் தருவது ஒரு முறை.

வாங்கிய கடனுக்கு வெறும் வட்டியைமட்டும் தருவதாக வாங்கித்துக் கடனைத் திருப்பித்தருவதாக ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளுவது மற்றொரு முறை.

நாட்டில் பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டங்களுக்காகக் கடன் வாங்கப்பட்டால் அது லாபகரமான கடன் என்றும், யுத்தம் போன்ற காரியங்களுக்காகக் கடன் வாங்கப்பட்டால் அது இலாபகரமில்லாத கடன் என்றும் சொல்லப்படும்.

கட்டாயமில்லாத கடன் என்பது எந்தப் பிராஜையும் கடன் கொடுக்க கட்டாயப்படுத்தப்படு

வதில்லை என்பது பொருள். எந்தப் பிராஜையும் வலுக்கட்டாயமாக அரசாங்கத்துக்குக் கடன் கொடுக்கும் படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டால் அது கட்டாயக் கடன் ஆகும். இங்காலங்களில் எங்கேயும் கட்டாயக் கடன்கள் உட்காப்படுவதில்லை. யதேச்சாதிகாரமாக மன்னர்கள் நடந்து கொண்ட காலங்களில் கட்டாயக் கடன்கள் வசூலிக்கப்பட்டன ஏழாவது ஹென்றி இங்கிலாந்தில் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் அவருடைய மந்திரிகள் ஆடம்பரமாக வாழ்க்கை நடத்திய சீமான்களிடம் சென்று, “நீங்கள் ஆடம்பரத்துக்காக இவ்வளவு செலவழிக்கிறீர்கள். அதனால் உங்களிடம் ஏராளமாகச் செல்வம் இருக்கவேண்டும். நமது பன்னாட்டுக் கொஞ்சம் கடனாகப்பொருள் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்” என்று கட்டாயமாகப் பணத்தைப் பெறுவார். எளியவாழ்க்கை நடத்துபவர்களிடம் ஆம்மந்திரிகள் சென்று “நீங்கள் இவ்வளவு சிக்கனமாகப் பணம் செலவழிக்கிறீர்கள். அதனால் இதுவரை நீங்கள் ஏராளமாகப் பணம் சேமித்து வைத்திருக்க வேண்டுமே. அதில் கொஞ்சம் அரசாங்குக்குக் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டும்” என்று கேட்டுக் கட்டாயமாகக் கடன் வாங்குவது உண்டு. இவைகள் பெயருக்குத்தான் கடனாக இருந்தனவையொழிய உண்மையில் திருப்பித்தரும் நேக்கத்துடன் அவைகள் வாங்கப்படவில்லை.

கடன்களின் விளைவு

அரசாங்கம் கடன் வாங்கும் போது சேமித்து வைத்திருக்கும் பணக்காரர்கள் கடன் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அரசாங்கம் அதற்கு வட்டி செலுத்தவும், அசலைத் திருப்பித்தரவும் பணக்காரர்களிடமிருந்து அனைத்து கொண்டுதான் செய்ய முடிகிறது. அதனால் பணக்காரர்களிடமிருந்து வாங்கிய கடனை அவர்களிடமே வரியைத் தண்டி அந்தக் கடனைத் திருப்பித் தருவதனால் யாருக்கும் அதிக கஷ்டமோ நஷ்டமோ ஏற்படுவதில்லை.

எந்த அரசாங்கமும் தற்காலத்தில் கடன் வாங்காமலும் இருக்க முடியாது. செலவினங்கள் தற்காலத்தில் அதிகரித்திருப்பதனால் மட்டுமல்ல, மக்களின் கேஷம் நலத்திற்காக அரசாங்கங்கள் ஏராளமான பணம் செலவிடவேண்டியிருப்பதாலும், திடீரென்று பல செலவுகள் ஏற்பட்டுவிடுவதாலும் கடன் வாங்கியே தீரவேண்டியிருக்கிறது.

சில சமயங்களில் கடன் வாங்குவதற்குப் பதில் புதிய நோட்டுகளை அச்சடித்தும் அரசாங்கம் திடீரென்று செலவு ஏற்படும் நேரத்தில் சமாளிக்கலாம். ஆனால் அவ்விதம் செய்வதால் நாட்டில் புழக்கத்தில் இருக்கும் பணம் அதிகமாகி, விலைவாசிகள் அதிகரிக்கும். இந்தியாவில் 1938-39-ல் சுமார் 174½-கோடி ரூபாய்தான் புழக்கத்தில் இருந்தது. 1942-43-ல் 513½-கோடி ரூபாய்கள் செலாவணியில் இருந்தது. 1946-47-ல் 1212½-கோடி ரூபாய்கள் நாட்டில் செலாவணியில் இருந்ததால்தான் விலைவாசிகள் அவ்வளவு ஏறிப்போயிருந்தன.

புதுக் காசை நோட்டுகளை அச்சடித்து விநியோகிப்பது சலபம்.

ஆனால் பண வீக்கத்தில் ஏற்படும் விளைவுகளைப் பார்க்கும்போது அழிவுப் பாதையை நோக்கிப் போகும் போதுதான் இம்முறையைச் சர்க்கார் கையாளும் என்று தெரிகிறது.

கடன் வாங்கும்போது வருங்கால சந்ததிகளுக்கு ஒரு சமையை ஏற்படுத்துகிறோம் என்பதை எந்த அரசாங்கமும் மறந்துவிடக் கூடாது.

கடனைத் திருப்பித்தரும் முறைகள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தருவதுதான் முறை. ஆனால் சில சமயங்களில் அரசாங்கங்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தர மறுத்திருக்கின்றன. அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், சோவியத் ரஷ்யா, ஜெர்மனி போன்ற நாடுகள் இவ்வாறு செய்திருக்கின்றன. இவ்வாறு கடனைத் திருப்பித்தர மறுப்பது தேசங்களிடையே இருக்கும் நேச மனப்பான்மையைக் குலைப்பதுடன், நம்பிக்கையையும் நாசமாக்குகிறது. ஒருநாள் திருப்பித்தர மறுத்த நாடு பிறகு எந்தச் சமயத்திலும் தன் தேவைக்குப் பிற நாடுகளில் கடன் வாங்க முடியாது. சர்வதேச அளவில் ஒரு தரமான நாயமிழந்த நாடு பிறகு எப்பொழுதுமே கடன் வாங்குவதரிதாவிடும்.

அதுபோலவே உள்நாட்டில் மக்களிடமிருந்து ஒரு அரசாங்கம் வாங்கிய கடனை அரசாங்கத்தில் மாற்றம் ஏற்படும்போது புது அரசாங்கம் திருப்பித்தர மறுப்பதுண்டு. ஆனால் மக்களுக்கு அதனால் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கும் நம்பிக்கையும் மரியாதையும் குறைந்து போகும். பிறகு எந்தத் தேவைக்கும் அரசாங்கக்கடன் வாங்கச்சாத்தியப்படாது.

ஒவ்வொருவரும் வரி வருமானத்திலிருந்து கடன் அச்சுக்காக ஒரு தொகையும் வட்டியும் சேர்த்துக்கொடுத்து ஒருசில ஆண்டுகளில் கடனைத் திர்த்து விடுவது கலப்.

அல்லது ஒவ்வொரு ஆண்டு வரி வருமானத்திலிருந்து கடனுக்காக ஒரு சிறு பகுதியை ஒதுக்கி ஒரு நிதியாகச் சேர்த்து, குறிப்பிட்ட காலத்தின் முடியில் அந்த நிதி வட்டியும்முதலாகச் சேர்ந்துக்கடைசியில் முழுக்கடனையும் திர்த்து விடுவதற்குச் சாத்தியமாகும். நெப்போல்யோடு நீண்டகாலம் போரிட்டு வெற்றி பெற்ற பிரிட்டன் முடியில் பெரும் கடனாகிய யாரிற்று. அப்பொழுது பிரதம மந்திரியாக இருந்த பின் பற்றியே கடன்களில் பெரும்பகுதியை திருப்பிக் கொடுத்துத் திர்த்தார்.

அதிக வட்டிக்கு வாங்கிய கடன் பத்திரங்களுக்கு ஏற்ற வட்டிக் கடன் பத்திரங்களாக மாற்றுவதும் கடனைத் திரக்க ஒருவழி. நூற்றுக்கு 3 சதவிகிதம் வட்டிக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் கடனாக இப்பொழுது அரசாங்கம் வாங்குகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். இன்னும் ஐந்து வருஷம் சழித்து அந்தக் கடனைத் திருப்பித்தர வேண்டுமென்றால் அந்தச் சமயத்தில் அரசாங்கம் கடன் பத்திரம் வைத்திருப்பவர் (அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

விற்பனைக்குத் தயார்

சிந்தனைச் சிற்பி

விலை கு. 1-0-0

வஞ்சம்

விலை கு. 0-8-0

கண்கவர் மூவாண முகப்பு கழிவு 20 o/o அனுப்பும் செலவு இலவசம்.

சேகர் பதிப்பகம்,

முனி, திருச்சி.

வினாக்கள்

பகலவனுக்குள்ள பல்ம்

[லயோனேய்]

சூரியனிலிருந்து வரும் சக்தியில் ஒரு சிறிய அளவு தான் பூமிக்குவந்து சேருகிறது. ஆனால் மனிதர்களுக்கு இது அதிகப்படியானதாக இருக்கிறது. ஒவ்வோராண்டும் தோண்டி எடுக்கப்படும் நிலக்கரியில் 50,000 மடங்கை எரிப்பதன் மூலமாகவே அல்லது உலகம் முழுவதமுள்ள 90-அடி கனமுள்ள பனிக்கட்டிப்படலத்தை ஒரு ஆண்டில் கரைக்க வைக்க உபயோகிக்கும் சக்தியின் மூலமாகவோ எவ்வளவு சக்தி செலவழிகிறதோ அவ்வளவு சக்தி ஒவ்வோராண்டும் சூரியனிலிருந்து கிடைப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மக்கள் இந்தச் சக்தியை பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கண்டிருந்தனர். புரூட்டாச் என்பவர் இப்பிரச்சினையைக் குறிப்பிட்டார். ஆர்க்கிமிடீசும் இவ்விஷயம் பற்றி ஆராய்ந்தாரென்று நமக்குத் தெரிய வருகிறது. சூரிய கிரணங்களை ஒரு முனையில் பிரதிபலிக்கச் செய்ய பவ்வன் 18-ம் நூற்றாண்டில் பெரிய ஒரு கண்ணாடியை அமைத்தார். பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் பிரான்சைச் சேர்ந்த சாஷூர், மவ்ச்சோட் ஆகியோரும், இந்தாலியைச் சேர்ந்த மெலோனியும், இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த டிண்டாலும், இதரர்களும் இப்பிரச்சினைக்கு நிவர்த்திகாண முயன்றிருக்கிறார்கள். இந்த நூற்றாண்டில் அபோட், பவுல், அலரிச் ஆகிய அமெக்கர்களின் தூண்டுதல்களால் இம் முயற்சிகள் பெருகலாயின.

இப்போது ஆய்வுகளரீதியிலிருந்து நடைமுறை ரீதிக்கு இந்த ஆராய்ச்சிகள் வந்திருக்கின்றன. வினாவில் சூரிய ஒளி கைத்தொழில் களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுமென்ற நிச்சயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிரெஞ்சு பிரனிசிலுள்ள மாண்ட்லூயி என்ற சிறிய கிராமத்தில் புரபஸர்பீலிஸ் துறோம் அவர்களது கண்காணிப்பின் பேரில் உலகிலேயே மிகவும் பெரிய சூரிய சக்தி பெறும் நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு இரு பெரிய கண்ணாடிகள் எதிரெதிரே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் கண்ணாடி தட்டையான சமசுதூரக்கோண வடிவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதிபலிப்பு கண்ணாடி 42-அடி நீளமுடையது. நான் முழுவதும் இயந்திரத்தின் மூலம் சூரிய ஒளி படும் பகுதிகளை நோக்கி இந்தக் கண்ணாடியைச் சுழற்றலாம். இதிலிருந்து உருவகமான கண்ணாடிக்கு சூரியக்கதிர்களை மாற்றிவிடலாம். இது வெளிச்சத்தையும் சூட்டையும் பிறகு வெளிப்படுத்தும். புரபஸர் துரோம்பின் சூரிய அடுப்பு 2500-டிக்கிரி சென்டிசிரேடு (4564 டிக்கிரி பாரன் ஹிட்) உஷ்ணம் வரை சக்தியை உற்பத்தி செய்திருக்கிறது. தற்கால நவீன மின்சார அடுப்புகள் தயாரிக்கும் அளவுக்கு இது சமமானதாய் இருக்கிறது. ஒருமணிசேரத்தில் 100-பவுண்டு இரும்புக்கட்டியை உருக்குவதற்கு இந்த உஷ்ண அளவு போதுமானது.

இந்த முறை மகத்தான அனுபவங்களைத் தருகின்றது. நிலக்கரி, எண்ணெய் முதலியவைகளின் உதவியின்றி இது அதிக உஷ்ணத்தை உற்பத்தி செய்வதுடன், துல்லியமான சக்தி வாய்ந்த உஷ்ணமாகவும் இருக்கின்றது. நிலக்கரி, எண்ணெய், மின்சார சக்தி ஆகிய

வற்றை உபயோகித்துத் தயாரிக்கப்பட்டு உஷ்ணத்தால் விரும்பத்தகாத புகைகளையும், எரியும் தன்மையுள்ள வஸ்துக்களையும், அடுப்பிலுள்ள உலோக சத்தக்களின் நொறுங்கிய துளிகளையும் நாம் வெளியே காண நேரிடுகிறது. இத்தகைய அசுத்தமான அம்சங்கள் உஷ்ண சக்தியில் சேர்ந்து அதன் உற்பத்தி தரத்தை குறைத்து விடுகிறது.

புரபஸர் துரோம் கடும் உஷ்ணத்தை தடுக்கக்கூடிய சாதனங்களை (Ceramics) உற்பத்தி செய்வதில் இப்போது தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார். அலுமினியம் ஆக்ஸைட், தோரியம், ஜிரகோனியம் ஆகிய சத்துக்கள் இந்த சாதனங்களுக்கு உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அனுச்சேர்க்கைகளை அமைப்பதற்கும், மிகவும் சக்திவாய்ந்த (Super-sonic) விமானங்கள் கட்டுவதற்கும் இவை துணை செய்யும்.

இடதுகை உபயோகம்

இடதுகை புழக்கமிருப்பது சிறிதளவு வசதிக் குறைவானதாகும். வாழ்க்கை பல முறைகளில் இயற்கையான புழக்கமுடையது. வலதுகை புழக்கமுடையவர்கள் உலகில் அதிகம்; இடதுகை புழக்கமுடையவர்கள் குறைவு. இடதுகை புழக்க முள்ளவர்கள் கத்தியை இடதுகையிலும் முள்காண்டியை வலதுகையிலும் பிடிக்கின்றனர். டெலிபோன் ரிசீவர் சுயிய வலது புறத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருப்பதை இவர்கள் விரும்புவர். இடதுகையில்தான் இவர்கள் இலக்கங்களை சுற்றிவிடுவர். வழக்கமான முறைக்கு மாறான ஒவ்வொன்றும் பிறருக்கு அருவருப்பைத் தரக்கூடியதாயிருக்கும். ஆனால் இடதுகை புழக்க முடையவர்களை-வலதுகையை புழங்கும்படி வற்புறுத்துவதால் பல கஷ்டங்கள் நேரிடும். இது அருவருப்பைவிட மோசமானது. வலதுகை புழக்கமுடையவர்களின் திசைகளை அசைவுகள் மூலையின் இடதுபாகத்தினால் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகின்றது. வலதுபுற மூலையே இதர தன்மைகளுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. எனவே ஒரு குழந்தையின் இயற்கையான தன்மையைக் கட்டுப்படுத்துவதால் மனோசியல், நரம்பு அம்சங்களை குழப்பிவிடுவதாக ஆகிவிடும். இதனால் முக நரம்பு நோயும் தெற்றிப்பேசும் நிலையும், இதர மாறான அம்சங்களும் ஏற்பட்டு விடும்.

எனவே நமது குழந்தைகளைத் தங்களுடைய இயற்கையான முறையில் மகிழ்ச்சிகரமாக அபிவிருத்தியடையும்படி விட்டுவிடவேண்டும். பிள்ளைகளின் இடதுகை புழக்கத்தை தடை செய்யவேண்டாமென்று உபாத்தியாயர்களுக்குப்போதுவாக உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. பல சிறந்த மனிதர்கள் தங்களது விவேகத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு இடதுகைப் புழக்கம் தடையாக இருந்ததில்லை. லியோனார்டோ டாவிஞ்சி அவர்களின் 500வது நினைவு நாள் சமீபத்தில் கொண்டாடப்பட்டது. இவரும் இடதுகை புழக்க முடையவர்தான். மேலும் வலதுபக்கத்திலிருந்து இடது பக்கமாக இடதுகையினால் எழுதும் ஆற்றல் படைத்திருந்தார். இது இடதுகை புழக்கமிருப்பவர்களுக்கு மிகவும் சீலபம். பாகானினி என்பவர் இடதுகையில் வயலின் 'வில்லோ' வைத்துக் கொண்டே வயலின் வாசிப்பார். இவர் மிகவும் சிறந்த வயலின்வாத்தியக்காரராக இருந்தார்.

ஆண? பெண்ண?

பிரான்சில் குறிப்பாக நைஸ் என்ற இடத்திலுள்ள அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளில் கர்ப்பவதியாக இருக்கும் தாய்மார்களின் கண்களை டாக்டர்கள் சோதித்து வயிற்றில் இருக்கும் குழந்தை ஆண அல்லது பெண்ணென்று நிர்ணயிப்பது உண்மையா? என்று ஒருவர் கேட்டிருக்கிறார்.

பழங்கால மூடநம்பிக்கைகளை சில தற்கால மூடவைத்தியர்களும் அனுசரித்து, இதர உதவிகளில்லாமல் கண்களைப் பரிசோதித்து வியாதிகளைத் தெரிவித்து விடலாமென்று கூறுகின்றனர். இவை கொஞ்சமும் சரியல்ல. இது ரோகை சாஸ்திரத்தைப் போன்ற வெறுமன மயக்கேயொழிய வேறொன்றுமில்லை.

கர்ப்பவதியாயிருக்கும் தாய்மார்களின் எச்சிலையும் கண்ணீரையும் சோதித்து சில வகை ஹோர்மோன்களை நிர்ணயித்து, குழந்தை ஆண அல்லது பெண்ணென்று கூறி விடலாம். இத்தகைய நிர்ணயம் கர்ப்பமான மூன்றுவது அல்லது நான்காவது மாதத்தில் செய்வதற்கு சாத்தியமுண்டு. இத்தகைய பரிசீலனைகள் இன்னும் ஆரம்ப நிலையிலேயே இருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரை கிடைத்த பரிட்சார்த்த வெற்றிகள் ஆக்கமளிப்பதாயிருக்கின்றன. இத்தகைய ஆராய்ச்சிகள் நைஸில்மட்டும்தான் கிடையா. பிரான்சிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகள் அனைத்திலும், உலகத்தின் சகல பாகங்களிலும் நடைபெறுகின்றன.

ஒளியின் பாய்ச்சல்

1950ம் ஆண்டில் பல்வேறுமுறைகளின் மூலம் செய்யப்பட்ட பரிசோதனைகள் ஒளியின் வேகத்தை நிர்ணயிப்பதில் அதிக வெற்றிகளைத் தந்திருக்கின்றன. ஒளியோவின் 'பற்சக்கர' முறைகளைமேற்கொண்டு ஸ்வீட்னைச் சேர்ந்த பெர்ச்சல் டிரான்டும், ஈடர் முறையைமேற்கொண்டு அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த அஸ்லாக் சனும், நிசந்தா அலைகளை உபயோகித்து இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த எஸன் அவர்களும் ஒளி ஈனாடிக்கு 299,792.5 கிலோ மீட்டர் வேகத்தில் செல்கிறதென்றும் இது 20 லட்சம் பாகங்கள் வரை சரியாயிருக்கிறதென்பதையும் நிர்ணயித்தனர். இதேவருடத்தில் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த டாக்டர் டபுள்யு. டபுள்யு. ஹான்சனும் கே. போல் அவர்களும் செய்த ஆராய்ச்சிகள் மூலம் 299,789.3 கிலோமீட்டர் வேகத்தில் பாய்கிறதென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. வினாடிக்கு 1 கிலோமீட்டருக்கும் குறைவாக பிழைகள். நோலாமென்ற கணக்கை வைத்து இது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூமி எப்போது அழியும்?

இப்பொழுதிருந்து இன்னும் 3 லக்ஷக் கோடி அல்லது 10 லக்ஷக் கோடி வருடங்களுக்குப் பின்னர் பூமி அழிந்துவிடுமென்று கூறப்படுகிறது. சூரியன் முதலமை தட்டும் போது வெடிக்க ஆரம்பித்து விடுமென்றும் அதன் ரேடிய சக்தி லக்ஷக்கணக்கான மடங்கு பெருகிவிடுமென்றும் வானசாஸ்திரிகள் கூறுகின்றனர். இது நேரும்போது உயிர்களெதுவும் இருக்காதென்று கூறப்படுகிறது.

இந்த நாள் வரும்போது சூரியன் தனது வெளிப்படலங்களை உதறியெறிந்து விடும். தகத்தகாயமான வெண் ஆவிப்படலம் அப்போது தோற்றமளிக்கும். இந்த வெடிப்பு ஏற்பட்ட எட்டு நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு சூடு, வெளிச்சம் ஆகியவற்றின் முதல் காஸ்மிக்கதிர் பூமியை பாய்ந்து அதைப் பொசுக்கிவிடும்.

இரண்டு நாட்கள் கழித்து சூரியனிலிருந்து வெளிப்படும் ஆவிகள் மணிக்கு 20 லட்சம் மைல் வேகத்தில் நமதுகிரகத்தை வந்து சூழ்ந்து கொண்டு கற்பாறைகளெல்லாவற்றையும் உருக்கிவிடும். காற்றைக் கூட இது அலைக்கழிக்கும்.

சூரியப் புயல் ஒய்ந்தவுடன் பூமி கார்பனாந்தரிக இருக்கும்; சூரியத் துள் சுருங்கியும், உருவம் சிதைந்தும் இருக்கும். அங்கு காற்றைக்கூட இருக்காது. பிறகுதான் பூமியின் நிலை பழைய காலத்திலிருந்தைப் போல மாறும். (த-மு)

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சுருக்குப் பணத்தைவேண்டுமானால் திருப்பி வாங்கிக் கொள்ளவோ அல்லது பழைய பத்திரங்களைக் கொடுத்து விட்டு நூற்றுக்கு 2 சதவிகிதம் வட்டிக்குப் புதுக்கடன் பத்திரங்களை வாங்கிக் கொள்ளவோ அனுமதிக்கிறது. இம்மாதிரி செய்வதற்கு, பழைய கடன் பத்திரங்களை வைத்திருப்பவர்கள் எல்லோருடைய பணத்தைத் திருப்பிக்கேட்ட போதிலும் புதுக்கடன் பத்திரங்களைக் குறைந்த வட்டியானாலும் முழுவதையும் வீற்று விடலாம். அரைக் கொண்டு பழைய கடனைத் தீர்த்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கை வேண்டும். அப்படி வீறத்தில் சிரமம் இருக்கக்கூடாது. பொதுவாகவேவட்டி வீதிதங்கள் குறைந்து இருக்கும் நேரத்தில்தான் இது சாத்தியமாகும். அதிக வட்டிக்குப் பணத்தைக் கட்டாதுபெறுவதற்குப் பலர் தயாராக இருந்து பணத்துக்கு அதிக கிராக்கி ஏற்பட்டிருக்கும் நேரமாயிருந்தால் ஒருவரும் குறைந்த வட்டிக்கு அரசாங்கத்துக்குக் கடன் கொடுக்க முன்வர மாட்டார்கள். அதே நேரத்தில் டிபாஸ்ட் வட்டிக்கு முதலில் கடன் கொடுத்தவர்களும் குறைந்த வட்டிகடன் பத்திரங்களை பழையவைகளுக்குக் மாற்றிக்கொள்ளவும் பிரியப்படமாட்டார்கள். அதனால் தக்க சமயத்தில் இதைச் செய்யாவிட்டால் இந்த முறை பயனளிக்காது.

சில சமயங்களில் அதிக வட்டிக்கு வாங்கிய கடன் பத்திரங்களுக்குப் பதில் கட்டாயமாகக் குறைந்த வட்டிக் கடன் பத்திரங்களைக் கொடுத்து மாற்றுவதுமுண்டு. இது முறையாகாது. இதனால் அரசாங்கத்துக்கு வட்டி மிச்சப்படும் என்ற போதிலும் நாணயம் இழக்க நேரிடும்.

கடனைத் திருப்பித் தருவதற்காக அதிக வருமானங்களின் மேல் அதிகமதமான வரிகளை விதிக்க வேண்டும் என்பது ஒரு சிலருடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் அரசாங்கத்துக்குக் கடன் கொடுத்துத்தவியவர்களையே தாங்க முடியாத வகையில் வரி விதித்துத்தொல்லை கொடுப்பது சரியல்ல. சில சமயம் மரணவரி போன்ற குறிப்பிட்ட வரிகளை விதித்து அந்த வருமானத்தை கடன்களைத் தீர்ப்பதற்காக வேண்டியே ஒதுக்கிவைக்கலாம்.

எப்பொழுதுமே வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தரும்போது சிரமமாயிருக்குமாதலால், முடிந்தவரை அரசாங்கங்கள் கடன் வாங்காமலிருக்க வேண்டும். அப்படி வாங்கினாலும் லாபந்தரக்கூடிய நல்ல வேலைகளை மேற்கொள்ளுவதற்காகவாங்கி, அதிலிருந்து வரும் வருமானத்திலிருந்து கடனைத் தீர்க்க வழியிருக்க வேண்டும். சாதாரண வழிகளில் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியாத போதுதான் கடன் வாங்க வேண்டும் அரசாங்கம். X

வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்

நம் இயக்க அண்பர் திரு. தருமலிங்கம் திருமதி. இராஜா வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் சி. பி. சிற்றரசு அவர்கள் தலைமையில் 14-6-53-ல் பாவனாநில நடைபெற்றது. திருக்குறள் முனுசாமி எம். பி., சம்மந்தம் மற்றும் பலர் சேந்திருந்த திருமணம் பற்றிப் பேசினார்கள்.

ஆள் மயக்கியும்-அன்னதானமும்

தாய், சப்ரமஞ்சக் கூட்டத்தில் தனயனோ, எச்சிலை பொலக்கும் நிலையில்! — இந்தக் காட்சியைக் கண்ட ஊரார், ஏசினர்—பேசினர்.

சிங்காரமாக வாழ்கிறான்! சின்னஞ்சிறுசு அலுகிறான்! என்றனர்.

அவளோ, கண்விச்சக் காட்டுவதும், காளையரை இழுப்பதும், காசு தந்து குலாவுவதுமாகக் காலத்தைக் கழித்தாள். ஓயாமடமாகயிருந்தவ், அவள் மாளிகை மகனோ, 'ஒரு சோறு' கிடைக்காதா வென அலைந்து கிடந்தான்!

ஊராரின் பேச்சு, ஓரிருவர் மூலம் காதுக்கு எட்டிற்று. அழகான காரையெடுத்துக் கொண்டு, அதில் ஒரு ஒலிபெருக்கியைப் பொருத்திக் கொண்டு, கடைத்தெருவில் திரிந்த பையனை இழுத்துக் காரில் போட்டுக் கொண்டு, காலணவுக்குக்கடலை வாங்கிக் கொடுத்து, ஊரார் நிற்குமிடமெல்லாம் சென்று, 'ஊராரே! உளறுதீர்; இதோபாரீர்; என்மகனை நான் சோட்டி வளர்ப்பதை; எனக்குள்ள அன்பினைத் தெரிந்த கொள்வீர்!' என்று ஒலிபெருக்கி மூலம் அறிவித்துச் சென்றான், அந்தத் தாய், என்று கேட்டால், என்ன வென்றுரைப்பீர் அவனோ? பதில் கூறவேண்டாம்—ஏனெனில், அந்தவளுக்கு வேகமும் ஆத்திரமும் கலந்த வார்த்தைகளே, வெளிவரும், அந்தத் தாயெனும் 'பேய்' மீது வீசு!

*

இழி குணத்தை, விளம்பரத்தால் மறைக்க நினைக்கும், தாயின் நிலையில், சிலர், நடமாடத் துவங்கியிருக்கிறார்கள்—நாட்டில்.

அந்த ஒரு சிலர், வீதியில் அலையும் மக்களின் 'மாதாக்களாக'யிருக்க வேண்டியவர்கள்—மக்களைக் காமக் குரோதாதிசுருக்கு இரையாகாமற் தடுத்து மகேசுவரனின் பாதாசீர் தங்களுக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டியவர்கள்.

அவர்கள் இன்று, உலகோரின் கண்களில் தங்களை உத்தமர்களு என்று காட்டிக் கொள்ள வேண்டியவர்களாகியிருக்கிறார்கள்.

உல்லாசப் புரியின் ஓய்லாப்புருஷர்களாக வாழ்கிறார்களோ, அந்த மடாதிபதிகளை—ஆதினத்தைத் தம்மீரான்களைத்தான்—அறிமுகப்படுத்த விரும்புகிறோம்.

இறைவனும் எம்பெருமானுக்கும், அவரது குழந்தைகளும் மக்களுக்கு மிடையில், 'தொடர்பு' ஏற்படுத்தி வைக்கவேண்டியவர்கள், இவர்கள். சுருங்கச் சொன்னால், இகலோக இச்சைகளில் உழலும் குழந்தைகளை, சாசுபுத பதவிக்கு அழைக்க தேகவேண்டிய அன்னையின் பொறுப்பிலிருப்பவர்கள்.

இந்த அன்னைகள், 'ஒலிபெருக்கி' தேடி, தமக்கு மக்கள் பாலுள்ள அன்பை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆதினத்தரசே! அருமருந்தே!—என்று துதிபாடப் பலரும், 'அடங்காதவனை இழுத்துவா! அரிவாளால் பதில் சொல்!' என்று அடக்கியொடுக்கப் பல அடியாட்களுமாகச் சூழ்ந்துகிற்க, அசெயல் தப்பார்கள் ஆத்தி யெடுக்கவும், அறிஞர் குழாம் காலடி பணியவுமான நேதானந்தக் காட்சியில் திளைத்துக் கிடந்த மடாதிபதிகள், 'தமக்கும் மக்களுக்கும்' இடையே யுள்ள நெருக்கத்தை விளம்பப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய கட்டத்துக்கு வந்திருப்பது எதனால்? யாரால்? என்பதை நாடு அறியும்.

தமது தப்பார்கண்டு, வெதுப்பி உள்ளம் நெந்து போனோரின் வெறுப்புக் கண்கள் தம்மீது பதியத்துவங்கிவிட்டன. அனைக்காட்டி

தாலும், அநீதிகளை எடுத்துரைத்தாலும், அவர்தம் ஆத்திரத்தைக் குறைக்க இயலாது; உலகோரும் அவர்பக்கம் ஆதரவாக நிற்போயன்றி நமக்கு உகவ முன்வார; ஏனெனில் அந்தவளுக்கு நமது அட்டகாசத் தர்பாரின் காட்சிகள் எல்லோரையும் அருவருக்கச் செய்துவிட்டன என்று அறிந்ததும், தலைப்பில் குறிப்பிட்ட தாய் போலக்கிளப்பியிருக்கின்றனர்—மக்களைத் தேடிப்பிடித்து அவர்களுக்குதவ.

இப்படிக்கிளம்பியிருப்பதன் விளைவாகத்தான் இதுபோது பற்பலச் செய்திகளை நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த மடாதிபதி, தமிழ்வளர்ச் சிக்காக இவ்வளவு கொடுத்தார்! அவர் விமானமேறிச்சென்று இலங்கையில் சொன்மாரிபொழிந்தார்!

இவ்வளவுபெருக்கு இந்த தேதியில், அன்னதானமளிக்கப்பட்டது!—என்பதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கேள்விப்படுகிறோம்.

இவ்வித நன்மைகளைத் தாம் செய்வது, உலகோருக்கு எடுத்தாக்கப்பட வேண்டிய நல்லவா அகற்கென்று பல 'ஒலிபெருக்கிகளையும்' இவர்கள் வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளுகிறார்கள்.

அதனை விளக்க. இதோ, ஒரு நிகழ்ச்சி—நடைபெற்ற இடம்: குடந்தை. தேதி: ஜூன் 13.

*

'அன்னதான சிவன் விழா' திருப்பனந்தூர் காகிமடம் இளவரசு, விதவான் ஸ்ரீமத் காகிவாசி மகாலிங்கம் தம்பிரான் சுவாமிகள் தலைகீழைத்தார். 'தருமம் தலைகாக்கும்'—என்பதுபற்றி தேவராஜன் பேசினார்.

பசிப்பிணி மருத்துவம்—எனும் பொருள் குறித்து யு. பி. மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை ஹாஸ்யம் ததும்பப் பேசினார்.

அன்னதான வள்ளல்கள்—எனும் தலைப்பில் கலைமகள் ஆசிரியர் கி. வா. ஜகந்நாதன் பேசினார்.

பசி தீர்த்தல்—என்பது பற்றி மு. சுந்தரசேகர பிள்ளையும், அன்னதானத்தின் பெருமை குறித்து சிவாஜி ஆசிரியர் திருலோகதேவராமம் பேசினார்.

பெருந்தொண்டு பற்றி எம். ஆர். இந்திராவும, உண்டிகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே என்பதுபற்றி குகப்பரியையும் செற்பொழிவாற்றினார்.

ஹரித்தா காலட்சேபங்கள் நடைபெற்றன.

சுமார் 12000-பெருக்கு அன்னதானம் செய்யப்பட்டது.

*

அன்னதானம், செய்யப்பட்டது—அதற்கென ஒரு விழா நடைபெற்றது—தவக்கிவைத்தவர் ஒரு தம்பிரான்—பல 'ஒலிபெருக்கிகள்' முழங்கியிருக்கின்றன.

ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்வது குறித்து, இதுபோன்ற செய்திகளை, அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறோம்.

இந்த அன்னதான விழாக்களைக் குறித்து, 'கல்கி' அடிக்கடி பாராட்டி எழுதுகிறது.

அன்னதானத்தைக் காணும் எவரும், 'ஆகா! எவ்வளவு நற்பணி. தருமம் தலைகாக்குமென திறமூதோர் வாக்கை யுணர்ந்து உண்டி கொடுத்தோரே உயிர்கொடுத்தோர் எனும் மூதுறையை உணர்ந்து எத்தனை ஏழைகளுக்கு உணர்வளித்தார்கள்?' என்றே நினைப்பா.

சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தால், செந்தேள் கொட்டுவதுமேலிருக்கும்.

அன்னதான விழா! பல பிரசங்கங்கள்!

மீனாட்சிசுந்தரனார், ஹாஸ்யம் ததும்பப் பேசினார்!

ஹரித்தா காலட்சேபமும் நடந்தது.

என்ன பொருள் இதற்கு? ஏழைகளின்பாலுள்ள இரக்கத்தின் விளைவென்று பேதையு கூறான். ஆயிரக்கணக்கானோருக்கு அன்னமிட்டனரென்றால், எப்போதுமா, சோறுபோட்டு உபசரிக்கிறார்கள்.

இல்லை என்றோ, ஒரு நாள் அதுவும், ஏழைகளின் வறுமைப் புயலைத் தீர்க்கும் ஆவிலா? அல்ல! அல்ல! ஒரு வேளை சோறுபோட்டுவிடுவதால், அவர்கள் தாழ்க்கைப் பிரச்சனை, தீர்ந்துவிடமுடியாது.

பிறகு எதற்கு?—குழந்தையின் கையில் 'காலணவுக்குக் கடலை வாங்கித்தந்தானே, தாய்! அவளோ நினைத்துக்கொள்ள! வேண்டியது தான்!!

*

நாட்டில் நஞ்செய் இருக்கிறது—ஆனால், அவையாவும் நஞ்சு மனம் கொண்டோர் வசம் சிக்கிக்கிடக்கிறது. அந்த நஞ்சு மனம் கொண்டோர் நடத்தலில், ஜடாமுகதாரிகளும் இருக்கிறார்கள்—முடிசூடா வேந்தர்களும் இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் உண்டு கொழுக்கவும், அவர்கள் சுகமெத்தைக்கு யார்காரணமென்பதையும், உலகு அறிந்து கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டது! ஆகவே, 'மக்களைப் புரக்க வேண்டிய மாதாக்களாயிருக்க வேண்டிய மடாதிபதிகள், தங்கள் மீது வீசப்படும் பழிச்சொல்லினின்றும் பாதுகாப்பு தேட முற்பட்டிருக்கிறார்கள்—அதன் விளைவுதான் அன்னதான விழாக்கள்! அங்கே பொரு நன்மை—இக்கேயொரு நன்மை என்ற செய்திகள் வருவது! தர்மம் செய்தார்களாம்! ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் அளிக்கப்

பட்டதாம்!—பெருமைக்குரிய விஷயமென்று தேசிய ஏடுகள் தெரிவிப்பாடுகின்றன! என்னென்னவோ பேச்சுதீர்க்கின! பார்த்தீர்கள், எமது ஆண்டவா பத்தாளின் அகப்புப் பெருக்கை! என்று நம் போருக்குச் சுவால் கிடுபதுபோல்.

இதுவா, அவர்களுக்கு மக்கள் பாலும், நாட்டின்பாலும் வந்திருக்கிற அன்புக்கு எடுத்துக்காட்டு? ஆயிரம் ஆயிரமாக ஒரு வேளைச் சொற்குத்து அலறியடித்து வரும் ஏழைகள் உருவானதுயாரால்? மக்களைமெல்லாம் படைத்த ஈசனும் தந்தையின் சொத்தை, இவர்கள் தம்முடையதாக ஒதுக்கி வைத்துக் கொண்டால் தானே! அண்டசராசங்களையும் ஆற்றையும் நிலத்தையும், சோலைகளையும் ஆண்டவன், தன் குழந்தைகளுக்காகத்தானே உண்டாக்கினான்? அவையேயை, அவனது குழந்தைகளுக்குப் பயன்படாமல் போயின! மட்டத்துக் களஞ்சியத்தி ழுட்டையாக நிம்மனை மடாதிபதியின் மார்பிலுங்கையிலும் வைக்கலாகா கட்டுமானறின!—இதனை, எவரும் சிந்தனை செய்யார் எனும் எண்ணம் போலும், இவர்களுக்கு.

பெருமிதமாகப் பேசினாராம்—அன்னதானத்தின் சிறப்பு குறித்து. ஒருவன் கொடுக்கவும் மற்றொருவன் கைபேந்தி வாங்கவுமான நிலையா ஒரு நாட்டின் செழிப்புக்கு உதாரணம்? அன்னதானம் செய்தார்களாம், ஏழைகளுக்கு. ஏழைகள், எங்கே இருந்து உற்பத்தியாளர்கள்? ஆண்டவனே ஏழைகளைப் படைத்தாரா—நமது சிஷ்யர்கள் தானம் செய்வார்கள், அதனைப் பெற ஏழைகள் என்றாரும் பூலோகத்திலிருக்க வேண்டுமென்றால் 'ஆம்' எனக் கூறுவார, அன்னதானிகள்.

அன்னதானம் அல்ல, மக்களின் பால் இவர்களுக்கேற்பட்டிருக்கும் அன்பைக் காட்டும் அளவுகோல்.

அவரவர்களுக்கெனக் குவிந்து கிடக்கும் சொத்துக்களை கையேந்தி வரும் ஏழைகளுக்கெனத் தந்து விட்டு, 'கந்தா! கடம்பா! கச்சிய கம்பா! காமாட்சி! கத்தா!' என்று சிளம்பிடவேண்டும்—இதுபோது கானங்களில்லாததால்—ஆங்காங்கே இருக்கும் அச்சமரத்தடியையோ, ஆற்றங்காலையையோ நோக்கி! அதுதான் ஆண்டவன்பால், அவர்களுக்கு இருக்கும் பத்தியையும், மக்கள் பால் மலர்ந்த அன்பையும் எடுத்துக்காட்டும் அளவுகோலாகும்.

அதனை நினைத்து, அன்னதானம் செய்வதும், அதனை விளக்க 'ஒலிபெருக்கி'களை அமைப்பதும், சப்ரகூட மஞ்சத்துசல்லாபக் கேளிக்கைகளை மறைக்க முயன்றோ இழி குணம் படைத்தாள், அவனோபேருக்கும். இதனை, அன்னதானிகள், உணர்வேண்டும்! அன்னதானமல்ல, வேண்டியது! நல்லெண்ணதானம்!!

சிதம்பரத்தில்!

தே. ஆ. மாவட்ட மாநாடுகள்

ஜூலை 4, 5 (சனி, ஞாயிறு)

தேதிகளில்

கைவல்யம் பந்தலில் மஜித் அரங்கில்

காதல் ஜோதி சந்திரோதயம் நாடகங்கள்

முதல் நாள்

தலைவர்:

க. அன்பழகன் எம். ஏ.

திறப்பாளர்:

சி. வி. எம். அண்ணாமலை

கலைக் கண்காட்சி திறப்பாளர்:

கலைஞர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்

பேச்சாளர்கள்:- அண்ணாதுரை, நெடுஞ்செழியன், சம்பத், கருணாகிதி, மதியழகன், என். வி. நடராசன், ஆசைத்தம்பி, இளங்கோ, மனோகரன், இளம்வழி, பொன்னம்பலனார், இராமாமிர்தத்தம்மையார், சத்தியவாணி முதலு, அருண்மொழி, பூங்கோதை.

கலைச்சொற்பொழிவு:- என். எஸ். கிருஷ்ணன், நடப்புப்புலவர் கே. ஆர். ராமசாமி, சிவாஜி-கணேசன், எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன், டி. வி. நாராயணசாமி.

இன்னிகை:- தமிழிசை வல்லுனர் சி. எஸ். ஜெயராமன், நாகர் அன்பா, கே. ஆர். செல்லமுத்து.

இரா. பாலகுருசாமி திஸ்ஸு-வித்ஸாள், இரா. சக்கிரவர்த்தி

வ. தலைவர்

செயலாளர்கள்

(1-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

'புத்தியம்' பெற்றவர்கள்—ஆச்சாரியர்— அவருடைய சம்பந்தமாக இருந்தவர்; வினோபாவோ, அவருடைய அந்தரங்க சிந்தனை இருந்தவர்.

இருவரும் சாய்ந்திருக்கும் கட்டியோ, காங்கிரஸ்.

இவர்கள் கூறுவதையும், காங்கிரஸ் கட்சி, ஆதரிக்கச் செய்கிறது.

மலையாளருட்பதில் கடுகளவை எடுத்து, கஷ்டப்படும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் துயரத்தைத் தீர்க்க லாமென்பது, வினோபாவின் திட்டம். ஆனால் அத்திட்டப்படி, நஞ்செய் நிலத்தில் வாழ்வோர் நிலம் பெற்றுவிடுவதாகவே, வைத்துக் கொள்வோம் 'கோவளம்' போன்ற மணல் வெளியிலும் தரிசுத்திடல் எல்லாம் வாழ்வோருடைய நிலை என்ன? ஆலைகளிலும் கட்டுவோர் களிலும் உழைத்து வாழ்வோரின் வாழ்வில், உயர்வு எப்படி ஏற்படும்? அதைப்பற்றி அவர் எதுவும் கூறவில்லை; கூறவிரும்புவதும் இல்லை. 'பூமிதானம்! பூமிதானம்!!' என்று கூறுகிறார்.

ஆச்சாரியாரின் குலதர்மக்கல்வித் திட்டமோ, படகோட்டி, மீன்பிடிப் போன், ஆகியோர் அதே நிலையில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்? தந்தையின் தொழில் மகனுக்கும் என்று கூறுகிறார்! படகோட்டியின் மகன் படகைத்தள்ள வேண்டும், பூசாரியின் மகன் பூசாரியாக வளர்க்கப்பட வேண்டும், அப்பா குடை பிடித்துக்கொண்டு வரப்பில் உட்கார்ந்தபடி வயலில் உழுவோரை மிரட்டுகிறான் என்றால் மகனும் அதே நிலையில் வளரவேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

இருவர் கூறும் வழிகளும், ஒரு சமுதாயத்துக்குச் செய்யும்புதுவழி

கள் என்றே, இருவரும் கூறுகின்றனர்.

இருவருமோ, காங்கிரஸ் கட்சியில் உயோகிக்கத்தாலும், வருடக்கணக்காகப் பாடுபட்டதாலும்—உன்னத ஸ்தானத்திலிருப்பவர்கள்.

இருவரும், இவ்வித வழிகளைக் கூறுகின்றனர்.

இந்த வழிகளை ஆதரிப்பாரும் உள்ளனர். யார் அவர்கள்? மக்களா ஆதரிக்கிறார்கள்?— இல்லை. முற்போக்குக் தொண்டையுடையவரா ஆதரிக்கிறார்கள்? அல்ல! அல்ல!!

*

வினோபா பாவேயின் 'பூமிதானம்' குறித்து, அமெரிக்காவிலிருந்து வெளிவரும் 'டைம்ஸ்' எனும் ஆங்கில ஏடு, பிரமாதமாக எழுதியிருக்கிறது. திட்டத்தை விட வினோபாவைப்பற்றியும் பெருமிகமாக எழுதியிருக்கிறது—முதல் பக்கத்தில் அவருடைய படத்தையும், அழகான வர்ணத்தில் பிரசுரித்திருக்கிறது. அந்த ஏட்டின் பரம்பரைக் கருத்தையும், யாருடைய படத்தை முதல் பக்கத்தில் போடுகிறதோ, அந்தப் பரைக் கண்டித்து எழுதுவதுதான்! ஆனால், வினோபாவைப்பற்றி, தன்னுடைய பரம்பரை முறையைக்கூட மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

வினோபாவின் பிறப்பு முதல் இன்றுவரையுள்ள வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை, நாம் அறிபோம்.

ஆனால், அமெரிக்காவிலுள்ள அந்த ஏடு, பிரத்யேகமான கட்டுரையாகப் பெற்று, ஒரு வரிக்கூட விடாமல் பிரசுரித்திருக்கிறது. தியாகம்! சேவை! தீவிரச் செயல்பாடு வேலைகள்! காலை எத்தனை மணிக்கு எழுந்திருக்கிறார்? எழுந்ததும் என்ன செய்கிறார்?—என்றெல்லாம் விளக்கி, காங்கிரசுக்கு அடுத்தபடி இந்திய மக்களின் மன

தெல்லாம் நிறைந்திருப்பவர் வினோபாவா என்று பெரியதொரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறது.

அமெரிக்கப் பத்திரிகை—சீமான் களின் ஆதரவில் வளரும் பத்திரிகை, இந்தியாவில் உலகம் ஒரு ஆளைக் குறித்து, இந்தளவுக்கு ஏன் பிரச்சாரம் செய்கிறது?

அவர்—கம்யூனிசத்தை எதிர்த்துப் போராடுகிறார். அவரது வழியை எல்லோரும் பின்பற்றவேண்டுமாம்.

கூறுகிறது, டைம்ஸ்! கூறுவதற்குக் காரணம், அவர், கம்யூனிசத்துக்கு விசேஷி என்பதால்!

வினோபாவுக்கு, அமெரிக்கா புதுமாதை குட்டுகிறது.

வினோபா, இந்திய மக்களின் அன்பு மாதைக்குப் பாத்திரமாகும் அருகதையுடையவர்—அத்தகைய தியாக உள்ளம் படைத்தவர்; மறுக்கார், எவரும்.

ஆனால், அவருக்குப் புதுமாதை குட்டுவது, கோடசுவாசிகள் நிறைந்த அமெரிக்கா—வினோபா வேட்டையிலிருக்கும் அமெரிக்கா.

அந்த அமெரிக்காவின் புகழை அடிக்கடி ஆச்சாரியாரும் பாடுகிறார். ஆச்சாரியாரின் புத்திக் கூர்மையை, அமெரிக்காவிலிருந்துவரும் ஒவ்வொருவரும் 'இந்தியன்! சந்திரன்!' என்றெல்லாம் புகழ்ந்து கூறிவிட்டுச் செல்கிறார்கள். காரணம், 'ஆச்சாரியார், கம்யூனிஸ்டுகளைத் தன் முதல் எதிரிகள்!' என்று சொல்லியவர்.

கம்யூனிசம் வராமலிருப்பதற்காகப் பூமிதான யத்தனம் செய்வதாக வினோபாவாவே, கூறுகிறார்.

கம்யூனிசம் வராமல் தடுப்பதற்காக வர்ணாசிரம தர்மத்தை நிலைநிறுத்தப் போவதாக, ஆச்சாரியார் கூறுகிறார்.

அமெரிக்கா, இருவரையும் புகழ்கிறது! இந்திய ஏடுகளும் பிரமாதமாகப் புகழ்கின்றன!!

இருவருமோ காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—இந்த இருவருடைய நோக்கங்களும், கம்யூனிசப் பாதையில் நடவாமலே, பொதுவுடைமையைப் பரப்பும் நோக்கம் கொண்டதெனக் கூறப்படுவதை ஒப்புக்கொள்வோம். எப்படி, அவர்களால் இதனைச் செய்யமுடியும்?

ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் வைத்துள்ள மியாசதார், அதில் பத்து ஏக்கரை பூமி தானத்துக்கு அளித்துவிடுவதால், என்ன பயன் ஏற்படும்? 990 ஏக்கருக்கு அவன் அதிபதியாக இருப்பான். அவன் தந்த நிலம்—அநேகமாக கறம்பு நிலத்தைத்தான் அவர்கள் வழங்கி வருகிறார்கள்—எத்தனை பேருடைய இன்னலைத் தீர்க்கும், கண்ணீரைத் துடைக்கும்? வேதனை குறையுமா! இன்பம் பெருகமுடியுமா?

வினோபாவாவே, பொருளாதாரப் புனரமைப்புக்காகவே, பூமி தானம் செய்வதாகக் கூறுகிறார். இங்குள்ள 'புனிதர்' ஆச்சாரியாரும், பொருளாதாரப் புனரமைச்சராகவே குலத்தொழில் கல்விச்சட்டத்தைப் பிறப்பிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்.

வினோபா, பணம் படைத்தோரிடம் 'நன்கொடை' வாங்கி, அதன் மூலம் பொருளாதாரத்தைச் சீர்படுத்த விரும்புகிறார்.

ஆச்சாரியார், வர்ணாசிரம தர்மத்தை நிலைநாட்டி, பொருளாதார நிலையைச் செம்மைப்படுத்த முயல்கிறார்.

இந்த இரு வழிகளையும் சிந்திக்கும் மக்களோ கேலிக்கண்களோடு பார்க்கிறார்கள்! ஆனால் இவர்களது செயல்களைக் காணும் அமெரிக்காவோ பாராட்டுகிறது—பாவப் பணி பாடுகிறது—கம்யூனிசத்தை எதிர்த்துப் புதுவழிகள் என்று பூரிப்போடு கூறுகிறது.

(2-ம் பக்கம் பார்க்க)

இராமநாதபுரம்
மாவட்டம்
மாநாடுகள்

பாண்டியன்
அரங்கில்

ஜூன் 27, 28

சனம்

ஞாயிறு களில்

கட்டணம் 2-நாட்களுக்கு

வரவேற்பாளர் ரூ 5

பிரதிநிதி ரூ 3

பார்வையாளர் ரூ 1

பெண்கள் அனு 8.

சரப்பாடு நாள்களுக்கு

ரூ. 1-8-0

விருதுநகர், அழைக்கிறது! வாரீர்!!
27-6-53 — பெண்கள் முன்னேற்ற மாநாடு

தலைவர்: அருண்மொழி மி. ஏ. எல்.

திறப்பாளர்: தோழியர் இருவனந்தபுரம் அனிமல்காரின் எம். பி.

பேச்சாளர்கள்: மூவலூர் இராமாமிர்தத்தம்மை, சத்தியவாணிமுத்து, செல்வக்கண்ணம்மாள், பொற்செல்வி இளமுருகு, யெயினி, பூங்கோதை

டி. கே. ராஜு M. L. A.
தலைமையில்

எ. வி. பி. எ. பரமேஸ்வரி,
வ. கு. செயலாளர்.

நடிப்புப் புலவர் கே. ஆர். ராமசாமி குழுவினரின்
'ஜமீன் மாளிகை' நாடகம் இரவு நடைபெறும்.

உ. இராஜம்மாள்,
(நகரசபை வைஸ் சேர்மன்)
வ. கு. தலைவர்.

28-6-53 — அரசியல் மாநாடு

தலைவர்: என். எஸ். இளங்கோ

திறப்பாளர்: எம். எஸ். சிவசாமி

பேச்சாளர்கள்: பொதுச் செயலாளர் அண்ணாதுரை, இரா. நெடுஞ்செழியன், எ. வி. கே. சம்பத், என். வி. நடராசன், மு. கருணாநிதி, சிற்றரசு, கே. எ. மதியழகன், இரா. க. தங்கப்பழம், அ. பொன்னம்பலனார், ஜெபக்கனி, கலைஞர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன், சிவாஜி கணேசன், டி. வி. நாராயணசாமி, எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன் கலந்துகொள்வர்.

பி. எஸ். செல்வா, செல்லமுத்து, நாகூர் அனீபா இன்னிசை வழங்குவர்.

வி. வி. ராமசாமி
தலைமையில்

எ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி,
வ. கு. செயலாளர்.

மு. கருணாநிதி குழுவினர் நடிக்கும்

'பரப்பிரம்மம்' நாடகம் இரவு நடைபெறும்.

சிவ. சண்முகசுந்தரன்,
வ. கு. தலைவர்.